

O ženě zlobivé

(...)
 Pakli k ní který hněv máš,
 kup jí měsíc, nuož i nový pás,
 a čímť bude více rotiti,
 máš ji vždy dary krotiti,
 a čímť bude více láti,
 a ty jí máš vždy dar dáti.

Pakliť jest nemilá proč,
 a ty k ní pak vesele kroč,
 vždy s ní pěkně nakládaje,
 netepa jje ani jí laje.

Když tě bude chtieti bít,
 nemáš nic pryč ustúpiti;
 muožeš jje tiem pokusiti,
 smie-liť to pak učiniti.

Kdyžť dá dvě nebo tři rány,
 ještě nehněvaj se na ni,
 zdaliť klamajíc to činí,
 ještě nedaj jí v tom viny.

Bude liť velmi búchati,
 tepruv hlédaj utiekati,
 schovaj se někde uteka
 a svú duši v se uvleka;
 budiž tu, ažť ji hněvy minú,
 potom bude mysli jiné.

Chovaj se pak na večeri,
 ať tebe viac neudeří.

Mluv k ní velmi dobrotivě
 a čině k ní milostivě,
 nehněvajě se, ale směje
 řci: „Máš zlé obyčeje;
 milá paní, ostaň toho,

škodíť tobě i mně mnoho,
 ač ty se chceš vždy zlobiti,
 hněvajíc se i mě bít.
 Včeras velmi provinila,
 že si muže bít chtěla;
 s právem by se tiem styděla!“
 Dobrotú svú jejie viny
 přemóžeš i ty zlé činy.

„Nezlost' se tak, ani hněvaj,
 pokoj sobě i mně daj.
 Snad se já také rozhněvám,
 i bude to škoditi nám;
 že budevě zle bydliti,
 budú se nám lidé smieti,
 nebo že tě musím bít.“

Tajná žalost

Tajná žalost při mně bydlí,
 kdyžť mi jje nelzě vídati.
 Zleť bude, ačť se to prodlí,
 nebudu-ť u nie bývati.

Bych pobyl u nie do roka,
 zbyl bych smutka i všie nůzě,
 netbal bych na zlého soka,
 nechajžť bydlí ktož chce, v túzě.

Nepaměti, téť se lekám,
 byť mne ke škodě netáhla.
 Rač pomnieti, za to prosím,
 tys mocně v mé srdce sáhla.
 Jáť pomním jedinké slovo,
 toť mi přišlo k utěšení,
 za sto let v mém srdci novo,

potom do mého skončenie.
 Srdceť se nemóže děliti,
 kdežť jest, tuť jest vši silú.
 Pěkná, rač ustavičná býti,
 ač chceš slúti věrnú milú!
 S šerym očkem sokolíku,
 toběť jsem v tú službu poddán!
 Najmilejší andělíku,
 ty si mého srděčka pán!

Hospodine, pomiluj ny

Hospodine, pomiluj ny!
 Jezukriste, pomiluj ny!
 Ty, spase všeho mira,
 spasiž ny i uslyšiž,
 Hospodine, hlasy našě!
 Daj nám všem, Hospodine,
 žizn a mír v zemi!
 Krleš! Krleš! Krleš!

1. Jaké rady dává autor muži, který má zlobivou ženu, v následujících situacích?

- zlobí se na ženu –
- žena je protivná –
- chce muže bít –
- muži dá dvě nebo tři rány –
- bije ho už moc –
- večeří spolu po výprasku –

2. a) Může muž podle prvního textu uhodit ženu? Pokud ano, příslušný verš v textu podtrhni. ANO – NE

- b) Co si o tom myslíš ty?

3. Popiš náladu muže, který složil báseň „Tajná žalost“.

4. U každého z následujících výrazů rozhodni, zda se týká písně „O ženě zlobivé“ (O), „Tajná žalost“ (T) či „Hospodine, pomiluj ny“ (H).

duchovní

smutná

satira (zesměšňuje)

nešťastná láska

legrace

milostná

prosba

modlitba

nadsázka

5. a) Kam bychom mohli všechny texty zařadit? Zakroužkuj dvě možnosti.

a) epika

b) lyrika

c) drama

d) poezie

e) próza

b) Svou odpověď zdůvodni.